

El primer heroi

Martí Gironell

Un espinguet clar i agut va trencar el silenci que momentàniament s'havia fet a la cabana. L'aire que començava a respirar el nounat li feia mal als seus petits pulmons, i per això es queixava. Unes queixes que van quedar ofegades pels crits d'alegria i joia que es van sentir dins i fora de la cabana.

Amb la criatura acabada de néixer, durant les primeres hores després de parir li van fer beure una infusió que ja s'havia pres abans contra els cucs intestinals, però que era el que la matriarca li recomanava. Era una infusió de santònic, aquella planta olorosa i amargant, de fulles petites, grisenques i amb les flors grogues, que deixava anar aquella substància blanca, cristal·lina, lleugerament amarga. S'ho bevien les parteres perquè els anava bé per fomentar el flux de la llet, però també per alleujar els dolors de les contraccions de l'úter, que recuperava la seva forma normal.

Després de la primera lactància, el primer que havien de fer era donar a conèixer el nounat i que fos reconegut com a futur membre del clan per part de tots els membres de la tribu. Abans d'aquest primer ritual en societat, a la mare se li permetien uns minuts d'intimitat i de tranquil·litat després del trasbals del part. Tothom va sortir de la cabana perquè mare i fill poguessin estar en pau.